

VISIEDOCUMENT

PROTESTANTSE GEMEENTE HOUTEN

2009 - 2015

Over de vlieger en het kruis

(Visiedocument Protestantse Gemeente Houten 2009-2015)

I Samenvatting van de kern:

In onze gemeente staat de **eredienst**, als uitdrukking -in al zijn veelvormigheid- van de relatie met God centraal. Wij weten ons afhankelijk van onze Schepper en afhankelijk van elkaar. De wekelijkse en overige vieringen zijn daarom het hart van ons gemeentelven waaraan wij de inspiratie voor onze dagelijkse activiteiten in en rondom de kerk ontleen.

Eredienst

Door een denkbeeldige as wordt de **dialogo** aan de eredienst en daarmee aan het werk van onze gemeente verbonden. Wij accepteren de verscheidenheid en pluriformiteit binnen onze gemeente terwijl wij in geloven één zijn. De dialoog verbindt ons met elkaar in onze verscheidenheid. De dialoog geeft ons een kans elkaar vragen te stellen, zij verheldert wie wij zijn en waar wij staan. Zo ontstaat het geloofsgesprek. Wij zijn geen partijgangers die partij kiezen voor het één of ander. Wij kiezen voor elkaar, omdat onze verscheidenheid en pluriformiteit rijkdom zijn. Wij zijn uit liefde respectvol en nieuwsgierig naar elkaar. Nieuwsgierig naar elkaars opvattingen. Wat ons bindt gaat voorop. De dialoog kan het vertrouwen in elkaar versterken. Het geloofsgesprek kan bijdragen aan wezenlijke ontmoeting. Luisterende liefde, met andere woorden. Een kerkelijke gemeenschap wil veiligheid bieden aan ieder die er deel van uitmaakt.

Deze verticale as biedt ons ruimte vóór en mét elkaar, voor verinnerlijking en bezinning.

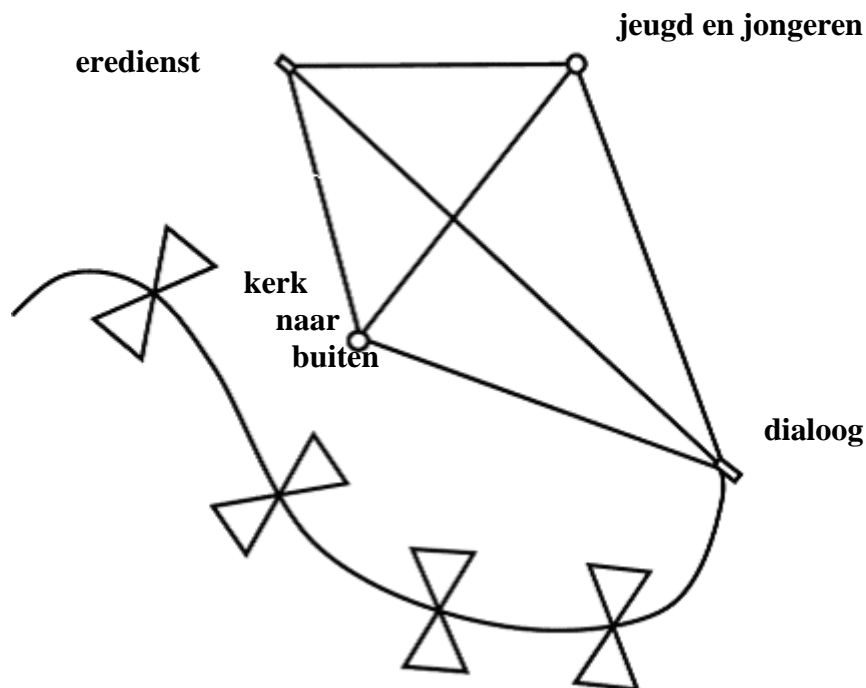
Er is ook een horizontale as. Aan de uiteinden van deze as staan de thema's:

de kerk naar buiten (oecumene) jeugd en jongeren

Deze as is ons meer extraverte deel. Op basis van deze thema's treden wij naar buiten. Naar onze samenleving als een (geloof) bekennde kerk, in activiteiten van diaconaat en missionaire opdracht. Wij worden en zijn gekend. Ook in de samenwerking met de andere kerken en religies.

Wij kiezen voor jeugd en jongeren. Als investering in de toekomst van Gods kerk. Er is plaats voor hen in alle aspecten en op alle onderdelen van ons gemeente-zijn.

Verbinden we de beide assen dan ontstaat het beeld van de vlieger. Deze is letterlijk in de ruimte gezet. De beide assen vormen als ruggengraat aan de achterkant van deze vlieger het kruis. Dat houdt de vlieger én ons bijeen.

Het doek van de vlieger staat voor de gemeenschap. Want zonder mensen, geen gemeente. Door het vliegerdoek kan de vlieger opstijgen. De wind blaast de vlieger waarheen hij wil.

De activiteiten die wij de komende jaren ondernemen, de inzet die we plegen, we mogen deze toetsen aan deze vier geïntroduceerde begrippen. Zijn zij de eredienst waardig? Hebben wij het middel van de dialoog ingezet? En betref het een keuze voor onze kerk naar buiten en/of voor jeugd en jongeren.

Het betekent niet dat er geen ruimte is voor activiteiten die hier bij een snelle blik niet in lijken te passen. Het betekent wel dat het richting geeft, dat het het hart van ons kerkzijn raakt en kansen biedt om prioriteiten te stellen.

II Inleiding

In 2008 stelde de kerkenraad vast dat pogingen om tot de formulering van een nieuw beleidsplan te komen niet succesvol waren gebleken. Besloten is toen een projectleider aan te zoeken die samen met een aantal kerkleden een projectgroep zou vormen om een concept beleidsplan te maken. De groep bestond uit Esther Reinders, Maria Sturm, Henny Zunderman, Evert Jan van Asselt, Gert van Dongen en Hans Bruning (projectleider). Zij hebben deze opdracht aanvaard en hebben hun werkzaamheden tussen januari en mei 2009 verricht waarna zij het concept hebben aangeboden aan de kerkenraad en in twee sessies hebben besproken in de grote kerkenraad.

Alvorens het rapport te schrijven en vorm te geven hebben zij diverse activiteiten ondernomen om gemeenteleden bij de totstandkoming van dit beleidsplan te betrekken.

Twee vragen hebben daarbij steeds centraal gestaan: hoe ervaren mensen de gemeente nu en wat is hun droom voor de toekomst? Op het verzoek per e-mail te reageren zijn verschillende reacties binnengekomen. Aan het einde van de ochtenddiensten op 19 april hebben vele gemeenteleden hun visie op onze gemeente met de projectgroep gedeeld. Er is intensief gesproken met de kerkenraad tijdens het kerkenraadsweekend van 12 en 13 maart waaraan de projectgroep deelnam en in een aantal vervolggesprekken. De projectgroep heeft haar werkzaamheden verricht op het door de kerkenraad vastgestelde visiedocument Samen Onderweg naar 2015, kortweg project 2015 (bijlage).

De projectgroep is verrast door de rijke opbrengst van deze activiteiten. Duidelijk werd dat wij in en vanuit onze kerk veel mooie en goede dingen doen en mogen doen. Maar het verlangen nog andere dingen te doen en een aantal dingen zelfs beter te doen is groot, zo bleek ons uit de reacties.

Het hart van dit beleidsplan, zoals samengevat in de paragraaf hiervoor, is geformuleerd op basis van deze opbrengst in een vertaling en interpretatie van de projectgroep. Die vertaling en interpretatie is een keuze. Het hart van ons samenzijn in de eredienst moet hoe dan ook geborgd zijn. De manier waarop wij met elkaar omgaan (de dialoog), de keuze om meer naar buiten te willen treden en een onvoorwaardelijke keuze voor jeugd en jongeren geeft sturing en prioriteit.

III Missie

De Kerk bestaat al eeuwenlang. Zij was er voor dat wij er waren en zal er zijn in de eeuwen na ons. Wij staan in een traditie waarbij generatie aan generatie het Verhaal doorgeeft. We doen dat in 2009 anders dan in 1500 of het jaar 37. De ontwikkeling gaat door, de Geest trekt een spoor door de geschiedenis. Wij maken van deze levende traditie deel uit.

Wij zijn ook als gemeente van Jezus Christus. Wij zijn navolgers van Hem. Hij is voorbeeld en oriëntatiepunt. In liefde, lijden, sterven en opstaan. Hij roept ons in de kern van zijn boodschap op God lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf. Geloven is ook: 'ruimte geven aan het geheim'. In die ruimte zegt Jezus: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven'.

De eerste christenen werden wel 'mensen van de weg' genoemd. Die Weg is een zoektocht geworden. Niets is vanzelfsprekend meer lijkt het wel. Navolgen kan je dan ook niet alleen. We hebben elkaar nodig bij die navolging van de Heer en het gaan van de weg. We mogen samen kerk met een opdracht zijn.

De kerk is een oefenplaats. Om er te leren, ook in nederigheid en dienen. Ook om creatief te zijn, met hulp van onze Creator. De kerk mag een gemeenschap zijn die streeft naar en vecht voor een eerlijke samenleving en wereld. In de traditie mogen wij Gods heil vertellen en meewerken om Zijn liefde voor de mensheid kenbaar te maken.

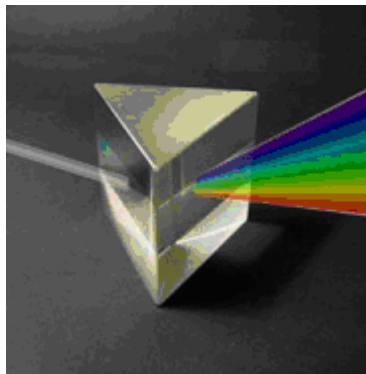
Wij zijn als mensen van de Protestantse Gemeente Houten verscheiden, veelkleurig en pluriform. Daarom verschillen onze opvattingen over tal van zaken binnen en buiten de Kerk. Maar we delen dat we gelovig zijn. Het onderlinge gesprek (de dialoog) is essentieel: over de inhoud van ons geloof, hoe we dat vormgeven en hoe we de weg gaan.

Door de dialoog leidt de verscheidenheid tot begrip, komt er wederzijds erkenning en verrijking. En toch doet het soms pijn, als een ander iets van minder belang vindt dan jij of wanneer een ander of jijzelf moeite heeft met keuzen die iemand maakt. Wij geloven niet dat het uit de weg gaan van de dialoog ons helpt. Dat is geen eensgezindheid, dan dreigt zelfs onverschilligheid.

Eenheid van geloven mogen we ervaren door het leven met elkaar, door het luisteren naar elkaar en door het leren van elkaar. Dan zullen we een lerende en levendige gemeente zijn. We laven ons aan elkaar, aan de bronnen die God ons in elkaar geeft!

De dialoog is een metafoor en letterlijk ‘werkwoord’ tegelijk. In de jaren die staan voor dit beleidsplan (2009-2015) werken wij aan de dialoog zelf en de vormen waarin wij de dialoog voeren. De aanpak en inhoud gaan samen op weg. Dat mag resulteren in een profiel voor onze gemeente waarin wij expliciteren dat we verscheidenheid aanvaarden en geloven in éénheid.

De metafoor hiervoor is het licht zoals dat door het prisma valt. Veelkleurig en verscheiden maar één in de bundeling van het licht, Het Licht!

Eénheid van geloven en daar uit volgende synergie vinden wij terug in de Eredienst. De Eredienst is doel en middel tegelijk. Daar vindt allereerst de Dialoog met God en Jezus plaats. Daar vinden we ruimte voor bezinning en contemplatie. Onze eigen dialoog zou niet zonder kunnen. In de gezamenlijke viering vervallen niet onze verschillen maar doen ze er niet toe omdat we samen geloven. Eénheid in verscheidenheid. Veelkleurigheid levert geen grijstinten op, maar uiteindelijk één wit licht.

Vanuit deze missie stellen wij de eredienst en de dialoog centraal.

IV De vlieger en het kruis

In de voorgaande paragrafen is een duiding gegeven van het belang van de **Eredienst** en de dialoog. Zij zijn wezenlijk met elkaar verbonden. De Eredienst is het hart, zonder verbinding daarmee is de dialoog zinloos. In de komende jaren zullen wij onze Eredienst, onze viering verder verdiepen. We doen dat omdat de gemeente een liefdesgemeenschap is die vooral tot uiting komt in de samenkomsten. Daar viëren we de liefde en ervaren als gemeenschap Gods goedheid over ons leven. In de komende jaren kunnen we daarom de volgende elementen in onze aanpak van de erediensten betrekken:

We kiezen ervoor alle individuele leden van onze gemeente zoveel als het kan te betrekken bij de erediensten. Dan denken we allereerst aan de ochtenddiensten en alle activiteiten en verdieping die om deze diensten heen plaatsvinden. Op de zondagochtend zijn er twee diensten, één om 9 uur en een dienst om 10.30 uur.

De dienst van 9 uur heeft het karakter van een woord-dienst en een reformatorische orde van dienst. Door het verschil in karakter met de dienst van 10.30 uur is er een keuzemogelijkheid voor de leden van onze gemeente in de wijze van vieren. Dat ervaren we als een groot goed. Hoewel de 9 uur dienst een meer ingetogen karakter heeft dan de dienst om 10.30 uur, stimuleren we dat ook deze diensten regelmatig een bijzonder karakter hebben: doop, avondmaal, bevestiging ambtsdragers en medewerking van de koren. Voor de interactie tussen beide diensten schenken we enkele keren per jaar ook koffie tijdens de wisseling van beide diensten.

De dienst van 10.30 heeft een uitbundiger liturgie met meer ruimte voor symboliek en verbeelding. We verdelen daarin de taken tussen oud en jong, geven naast het orgel aan andere muzikale vormen meer ruimte, maken gebruik van de nieuwste hulpmiddelen in beeld en geluid. Het mogen kleurrijke diensten zijn, waarin alle kleuren van het licht een plek kunnen hebben. Dat doen we ook om in de uren na de dienst voor ieder die dat wil en kan door te gaan in gesprek, activiteit of ontmoeting. Er is meer dan koffie na de dienst! We stimuleren zoveel mogelijk andere en verscheidene vormen van de eredienst op andere tijdstippen op de zondag of op andere dagen. Wij kennen al een rijk palet aan diensten in verscheidenheid maar stimuleren dit verder. Diensten die –ambtelijk of niet- een grote mate van betrokkenheid vragen van (groepen van) leden van onze gemeente. Elementen van die diensten laten we terugkomen in de dienst om 10.30 uur.

We denken verder na hoe we in onze erediensten omgaan met de dialoog en met de keuzen voor de kerk naar buiten en jeugd en jongeren.

De **dialoog** is het voertuig om ons bij elkaar te houden ná de geloofsbelijdenis. Dat vergt van ons allen individueel een vragende en dus geïnteresseerde instelling ten opzichte van de ander. We zijn immers allemaal ‘mensen van de weg’ en zoeken gelovig ons pad in het leven. Dialoog is communicatie vanuit de ervaring, tweezijdig. We spreken af dat we dat doen en we geven dat bijvoorbeeld vorm door de volgende ideeën te overwegen:

Zo kan elk cluster de mogelijkheid aangrijpen over het meest lastige onderwerp dat men tegenkomt jaarlijks de dialoog te zoeken. Op een middag of avond, na de dienst van 10.30 uur, via e-mail, via een prijsvraag, in muziek, in dichtvorm, alle werkvormen zijn denkbaar. Het thema én de vorm nodigt uit tot deelname! Dat betekent jaarlijks al 6 keer een dialoog op een belangrijk thema. Maar we doen dat omdat we elkaar willen verstaan en onze eigen (voor)oordelen willen onderzoeken. Als we als gemeente niet open zijn naar elkaar, elkaar maar moeilijk accepteren kunnen we ook naar buiten geen goede uitstraling hebben. We zullen ons aan elkaar laten zien!

We kunnen vormen overwegen waarin elk gemeentelid de kans kan grijpen om zijn of haar punten die dialoog behoeven in te brengen. Als wij elkaar maar open en liefdevol tegemoet treden.

Eredienst en dialoog samen, op de verticale as, geven ruimte aan onszelf, ook voor bezinning en contemplatie. Door hier tijd voor te nemen versterken wij ons gezamenlijk, in ons geloven. We ontlene er inspiratie aan voor ons werk. In eredienst en dialoog komen ook begrippen centraal te staan die we nodig hebben in dat werk. Vragen rond geloofsopvoeding en toegankelijkheid bespreken we om daadwerkelijk aan jeugd en jongeren ruimte te geven

Voor het werk van de kerk naar buiten spelen vragen als; hoe sociaal zijn wij nu voor onze directe niet- of anders-gelovige Houtense omgeving. Wat is dan onze missionaire opdracht? Zowel in woorden als in daden? En: zijn wij daadwerkelijk aanwezig bij alle grote vragen, in leven en in sterven, van hen die ons omringen?

Jeugd en jongeren zijn ons een zorg. Houden wij elkaar wel voldoende vast? In termen van onderlinge betrokkenheid op elkaar, maar ook letterlijk: verliezen wij op onze weg niet teveel jongeren? Investeren in Gods rijk, in de toekomst van Gods kerk betekent dat wij onze jeugd en jongeren een plaats geven. Meer waarschijnlijk dan we tot nu toe deden. In diensten, in activiteiten, in onze werkgroepen, besturen en clusters. Bijvoorbeeld in de eredienst op zondag om 10.30 uur. Niet dat bij alle activiteiten jongeren betrokken hoeven te zijn, maar wel dat ze voldoende ruimte krijgen. Ruimte bieden is één, de dialoog voeren is twee. Ook onderling als ouders, opvoeders, in vragen van geloofsopvoeding is dit nodig. Ook hier is een volwaardig twee-richtingenverkeer noodzakelijk. Cijfers bieden soms ook een harde werkelijkheid. De statistiek van 2004 en 2009 (bijlage) maakt duidelijk dat ook onze gemeente vergrijsd!

De kerk naar buiten is een diepgewortelde wens. We hebben veel te vertellen en we kunnen veel doen. Maar we hebben zo veel méér te ontvangen, van andere religies en culturen om ons heen. In oecumenisch opzicht hebben wij wat in te halen. De contacten met de andere kerken halen we aan. Oecumene betekent letterlijk de hele bewoonde wereld. De kerk is geroepen anderen te helpen (diaconaal) en anderen het goede nieuws te laten horen (missionair). De kerk mag gezien worden in de samenleving, juist op de vragen die er toe doen. Vragen van materiële en immateriële aard. Ons gebouw mag ook meer openstaan. Ons stiltecentrum, de ontmoetingsruimte, we hebben juist in het hart van ons nieuwe centrum een plek te bieden waar onthaal mogelijk is. Waar op verhaal kan worden gekomen. Ook het grote Verhaal!

Eredienst, dialoog en de thema's jeugd en jongeren en kerk naar buiten zijn via de assen in de vorm van een vlieger met elkaar verbonden. Dat betekent ruimte, een vlieger waait waarheen ze door de wind wordt geblazen. Maar er is altijd verbinding met de maker van de vlieger. Het beeld van de vlieger roept ook de speelsheid op die nodig is. Het is allemaal serieus, maar soms eens een zwenking of een speelse duikvlucht maken helpt heel erg als je dreigt te komen vastzitten. Het kruis houdt de vlieger bijeen. Symbool en harde werkelijkheid tegelijk. Beeld voor éénheid in geloven.

V Aandachtspunten en aanbevelingen

De vlieger als leidraad

- Onze pluriformiteit heeft zo nu en dan tot de verzuchting geleid dat wij in onze gemeente altijd alles doen en nooit een prioriteit stellen. Het kader van dit beleidsplan geeft de kans dat wel te doen. Natuurlijk gaan wij door met de activiteiten en de zorg voor bijvoorbeeld de ouderen in onze gemeente, of het algemeen zakelijk beheer van ons kerkelijke werk (de slinger aan de vlieger). Het kader geeft wel richting voor de hoofdzaken en bijvoorbeeld bij de overweging wanneer nieuwe activiteiten wel of niet opgepakt moeten worden;

Huidige organisatiestructuur handhaven

- De huidige structuur van onze gemeente met clusters, een grote en een kleine kerkenraad zetten we voort. Wel zullen de clusters nadenken over de vraag of de thema's (en ook de aandachtspunten en aanbevelingen) goed passen binnen één van de clusters. Zo zal verder nagedacht worden over de vorming van een eigen cluster jeugd en jongeren om deze prioriteit echt goed vorm te geven en het denken vanuit (in plaats van vóór) de jongeren gericht vorm te geven;

Aanwijzen actiehouders

- Aan ideeën ontbreekt het in onze gemeente niet. Ze uitvoeren vergt aandacht. Bij voorgenomen plannen of acties wijzen we actiehouders aan die er op toezien dat het voornemen ook tot uitvoering leidt!

Instellen Engelenbak

- De voorgestelde dialoog kan niet zonder een vorm van organisatie. De dialoog is er voor de inhoud van ons denken en spreken met elkaar. Zij kan ook dienen als het cement tussen de onderdelen van de structuren. Omdat de dialoog met alles te maken heeft, en ook speels mag zijn wordt hiervoor het projectbureau 'de Engelenbak' ingesteld. 10 gemeenteleden worden gevraagd hiervan deel uit te maken. Regelmatig wordt deze groep ververs. Zij geven advies aan ieder die met de dialoog wil werken, zij helpen soms een handje bij vormgeving en organisatie en komen ook ongevraagd de gemeente tegemoet met hun ideeën en voorstellen. De naam van het bureau is ontleend aan Anselm Grün die engelen als de belangrijke schakels ziet op alle domeinen van het religieuze en gewone leven. Vaak onzichtbaar, dan weer feitelijk aanwezig. Een handje helpen en dan weer weg..... In het Engels heet de Engelenbak the Gods en in het Frans le Paradis, kan het mooier?

Opstandingskerk vaker open

- Ons kerkgebouw is in 2008 prachtig vernieuwd. We denken na over een zo goed mogelijke openstelling van ons gebouw. Ten behoeve van de samenleving, voor onze gemeente. Dat kan ook de inzet van veel vrijwilligers vergen. Het loont de moeite dat goed te onderzoeken;

Leren van elkaar

- In ons civiele leven is het heel gebruikelijk dat wij 'een leven lang leren'. Wij volgen veel trainingen, cursussen enzovoort. Ook onze kerk biedt goede mogelijkheden. We denken daarom na over ons aanbod tot opleidingen. Opleidingen gericht op de prioriteiten en overige activiteiten. Maar ook gericht op het persoonlijk belang van ieder gemeentelid of deelnemende andere personen. Onze kerkelijke gemeente herbergt zoveel goede opleiders, docenten en trainers dat het ontwikkelen en aanbieden van een goed jaarlijks programma mogelijk is. Het specifieke doel is natuurlijk dat leren leuk is wanneer het gericht is op het werk in de kerk en in persoonlijke ontwikkelingszin. Het tweede doel ligt natuurlijk in een voortdurende groei en het onderhoud van ons kader;

Jaarlijkse vrijwilligersdag

- Ons gezamenlijk werken in en aan de kerk is een zaak van inclusie. We horen er allemaal bij. Dat geldt zeker ook de vele honderden vrijwilligers in onze kerkgemeenschap. Een jaarlijkse plezierige activiteit waarin de vrijwilliger centraal staat, bijvoorbeeld aan het eind van het seizoen voor de zomervakantie, wordt

georganiseerd. Want we houden de moed er in..... Dat geldt ook de ‘professionals’ als predikanten, kerkelijk werker, toetsenisten en kosters. Voortdurend wordt nagedacht over de vertaling van het beleid in de aanpak van en zorg voor het vrijwilligersbeleid én het beleid voor de professionals;

Dialogo dwars door de bestaande organisatiestructuur heen

- Samenwerken gaat niet vanzelf. Structuren zijn er om dit mogelijk te maken. Ook in onze gemeente doen zich voortdurend vragen voor met betrekking tot onderling vertrouwen, leiderschap en (mis-)communicatie. We erkennen dat we daarin allerm minst volmaakt zijn, maar we zijn bereid dit op te lossen door ook met elkaar de dialoog aan te gaan, oplossingen bij onszelf te vinden of anderen te vragen daaraan bij te dragen. We zitten soms teveel gevangen in structuren en clubjes. Daarbuiten bespreken we leuke en goede ideeën, maar binnen ons clubje houden we het dan te snel bij het oude. Dat willen we niet langer en daarom mag de organisatiestructuur vooral een middel zijn, bij wijze van spreken een goede vriend, om ons te helpen en te ondersteunen om samenwerking mogelijk te maken en creativiteit ruimte te bieden.

VI Slot

Dit plan geeft richting voor de periode 2009-2015. We werken er op 2 manieren mee. In de eerste plaats door per seizoen concrete afspraken te maken over de activiteiten die we dan ondernemen in de vorm van een concreet actieplan. De kerkenraad maakt dit plan per seizoen en bespreekt dit met de gemeente. Het gaat om concrete stappen die tot dit plan zijn te herleiden en die –zoals dat zo mooi heet- op één A-4tje kunnen.

Het jaarthema van het seizoen 2008-2009 ‘Samen onderweg’ biedt veel aanknopingspunten om de dialoog vorm te geven. Het seizoen 2009-2010 krijgt als thema “**vliegeren**”, op een speelse manier gaan we er mee aan de slag.

Concreet spreken we af dat we in dit seizoen een aantal keren experimenteren met de dienst om 10.30 uur zoals bedoeld in dit plan, dat we de Engelenbak instellen, de dialoog starten, één grote activiteit als kerk naar buiten organiseren, een slotbijeenkomst houden in juni voor alle vrijwilligers en het project geloofsopvoeding starten, samen mét onze jongeren.

Vastgesteld in de vergadering van de Grote Kerkenraad d.d. 30 juni 2009

Bijlage 1: Visiedocument Samen Onderweg naar 2015, kortweg project 2015

Aanleiding

De Protestantse Gemeente Houten heeft een beleidsplan dat in 2008 afloopt. Ondanks het feit dat vanuit diverse geledingen is bijgedragen aan ideeën en concepten is het niet gelukt nu reeds een beleidsplan voor de komende jaren vast te stellen. In deze notitie wordt vastgelegd langs welke weg wel tot een dergelijk plan wordt gekomen. Daarbij zijn zowel het proces ('de weg waar langs') als de uitkomst van groot belang. Op beide elementen wordt hieronder ingegaan.

Wat

In project 2015 wordt gewerkt aan het uit te brengen Visiedocument Samen Onderweg naar 2015. Zowel in proces als uitkomst moeten de leden van de Protestantse Gemeente Houten zich voldoende kunnen herkennen.

Het document zal de navolgende karaktertrekken hebben:

- samenhangend, qua visie en koers de diverse pluriforme onderdelen van onze gemeente overstijgend;
- kader voor te maken keuzen op inhoud, mensen en middelen;
- raamwerk voor de leidende thema's in de seizoenen 2009-2010 tot en met 2014-2015;

Hoe

De kerkenraad stelt haar gemeentelid Hans Bruning aan als procesbegeleider en voorzitter van de projectgroep. Totaal zullen van de projectgroep 7 mensen deel uitmaken. Zij vormen een 'doorsnede' van onze gemeente en zijn gedurende de looptijd van het project beschikbaar voor de diverse activiteiten.

Looptijd

Uiterlijk medio december zijn de leden van de projectgroep bekend. In december/januari bereiden zij zich voor en presenteren eind januari hun aanpak. Vervolgens vinden alle activiteiten van het project plaats in de maanden februari, maart en april, de projectgroep reflecteert hierop in mei en brengt haar rapport uit aan de kerkenraad op 31 mei 2009, dat is Eerste Pinksterdag.

Middelen

De leden van de projectgroep zullen de activiteiten namens de groep alleen en in 2-tallen verrichten. Daarmee kan geconcentreerd in een korte periode veel werk verzet worden. De procesbegeleider ziet toe op de noodzakelijke cohesie. Tot de activiteiten behoren onder meer:

- studie van beschikbare en geldende documenten;
- gesprekken met (vertegenwoordigers van) clusters, kerkenraad, predikanten, beroepskrachten e.a.;
- interviews in persoon en per e-mail;
- gespreksactiviteiten als focus-groepen, debatten e.d.;
- postbus/internet voor diverse (ook ongevraagde) bijdragen;
- gemeenteavond
- etc.

Rapportage

Rapportage vindt tussentijds plaats aan de agendacommissie van de kerkenraad. Het 'eind-document' wordt aan de kerkenraad aangeboden.

Opbrengst

Langs deze weg wordt gewerkt aan een uiteindelijk waarde(n)vol kerndocument waaraan het algemene gevoel ontleend mag worden dat wij daarmee werkelijk vooruit kunnen. Dat voldoende kader biedt voor thema's, keuzen en dergelijke.

Een document ook dat als optie heeft kanttekeningen te plaatsen bij de structuur van onze kerkelijke gemeente mocht daar aanleiding toe zijn. Bovendien in een aanpak waarbinnen geprobeerd wordt in een korte periode met enthousiasmerende activiteiten tot resultaat te komen.

Bijlage 2: Statistische informatie opbouw gemeente

	23-4-2009	15-8-2004
<u>Totaal (aktieve) leden</u>	3.126	3.071
Mannen:	1.467	1.478
Vrouwen:	1.659	1.593
Gemiddelde leeftijd:	40,2	37,0
 <u>Leeftijdsopbouw</u>		
0-10	416 - 13,3%	459 - 14,9%
11-20	494 - 15,8%	592 - 19,3%
21-30	240 - 7,7%	202 - 6,6%
31-40	316 - 10,1%	346 - 11,3%
41-50	534 - 17,1%	654 - 21,3%
51-60	538 - 17,2%	379 - 12,3%
61-70	253 - 8,1%	156 - 5,1%
71-80	190 - 6,1%	186 - 6,1%
81-90	125 - 4,0%	88 - 2,9%
91-120	20 - 0,6%	9 - 0,3%
 <u>Burgerlijke staat</u>		
Gehuwd	1.626 - 52%	1.549 - 50,4%
Ongehuwd	1.463 - 48%	1.320 - 43,0%
	(waarvan kind: 954 - 30,5%)	(waarvan kind: 1.097 - 35,7%)

Inwonersaantal Houten

1-1-2009: 47.245

1-1-2005: 43.536

Prognose 2028: 47.999

Bijlage 3: DIALOOG: DE KUNST VAN HET GEZAMENLIJK DENKEN

In menselijke systemen, families, gemeenschappen of organisaties, verloopt communicatie fragmentarisch. Dat wil zeggen, dat informatie niet in zijn geheel, maar slecht gedeeltelijk overgedragen of ontvangen wordt. Daardoor ontbreekt het een menselijk systeem aan een bepaalde informatie, die nodig is om het potentieel van de hele groep te gebruiken voor een collectief denk- en ontwikkelingsproces.

Martin Buber zag de ontmoeting en de dialoog tussen mensen als de bron voor persoonlijke ontwikkeling en groei, maar ook als basis voor de gezondheid en het welbevinden van de mens. De fysicus en Nobelprijs winnaar David Bohm zag deze incoherentie in het menselijke denken als oorzaak voor (het niet kunnen oplossen van) de vele maatschappelijke en sociale problemen van de mensheid. Volgens Bohm brengt een dialoog een vrije stroom van betekenissen op gang, waardoor een menselijk systeem weer collectief kan denken

Een dialoog voeren is niet zo eenvoudig. Meestal beperken we ons in onze (westerse) communicatie tot discussies, argumenteren met elkaar, raken snel in een communicatieve machtsstrijd, waar winnaars en verliezers zijn, en waar bepaalde meningen en gevoelens (ook als het op democratische wijze gebeurt) het onderspit delven. Dit is een communicatiestijl, die past bij de snelheid van de hedendaagse maatschappij. Wat echter daarin echter over het algemeen verloren dreigt te gaan, is de vaardigheid om in de de veelheid van verschillende gedachtengangen en gevoelens van mensen creatief en collectief met elkaar te denken, en de onderlinge verschillen te benutten als bron voor het vinden van nieuwe wegen en mogelijkheden.

In een dialoog verloopt de communicatie zo langzaam, dat de tijd ontstaat om naar elkaar te luisteren, de verschillende meningen en gevoelens naast elkaar te kunnen laten bestaan, waarin interesse ontstaat voor de (misschien nog zo andere) mening van de ander, en waarin iedereen zich kan laten horen. Voor een dergelijk dialoogproces is een bepaalde tijd en een ruimte nodig, en het vraagt om een bepaalde innerlijke houding van de deelnemers: Bereid zijn om te luisteren, maar ook de bereidheid om de eigen aannames, waarden en normen en overtuigingen telkens weer te onderzoeken, zijn de basisingredienten voor een goede dialoog.

Deelname aan dialoog is een persoonlijke ervaring, die de eigen belevingswereld verruimt en verdiept door werkelijke ontmoeting met de belevingswereld van anderen. Daarom wordt de dialoog door velen als een persoonlijke ontwikkelingsweg ervaren. Voor groepen en organisaties opent de dialoog een collectief denkproces, waarin nieuwe ontwikkeling, creativiteit en andere wegen voor de omgang met conflicten gevonden worden.